

Sygn. akt III AUa 1610/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Procek SSA Marek Żurecki
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania A. W. (A. W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 9 maja 2014r. sygn. akt IV U 340/14

oddala apelację.

/-/SSA Marek Żurecki /-/SSA Jolanta Pietrzak /-/SSA Marek Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1610/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2013r. organ rentowy odmówił przyznania A. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się wymaganym 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, jednakże nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Jako zatrudnienia w warunkach szczególnych nie można uznać okresu odbywania służby wojskowej od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. W., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący podniósł, że okres służby wojskowej od

29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r. winien być uznany za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Argumentując swoje stanowisko wskazał, że czas odbywania zasadniczej służby wojskowej nie jest okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych. Dodał, że uchwała Sądu Najwyższego z dnia

16 października 2013r. sygn. II UZP 6/13 była wiążąca dla organu rentowego tylko w indywidualnej sprawie i nie ma zastosowania w sprawie odwołującego.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2014r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1.12.2013r.

Sąd ustalił:

A. W. urodził się w dniu (...) W dniu 6 maja 2013r. złożył pierwszy wniosek o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury, który został załatwiony odmownie decyzją z dnia 24 maja 2013r. z uwagi na brak 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

W dniu 9 grudnia 2013r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Domagał się zaliczenia okresu służby wojskowej od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r. do pracy w warunkach szczególnych, powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013r. sygn. II UZP 6/13.

Rozpoznając wniosek organ rentowy uznał łączny staż emerytalny wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999r. w wymiarze 29 lat, 11 miesięcy i 28 dni, w tym okresy składkowe 29 lat, 4 miesiące i 29 dni oraz okresy nieskładkowe 6 miesięcy i 29 dni.

Ubezpieczony był zatrudniony w okresie:

- od 1 września 1968r. do 31 stycznia 1983r. w Hucie im. (...) w C., w tym okresie od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową,
z zaznaczeniem, że od 17 października 1974r. do 15 lipca 1976r. odbywał zastępczą służbę wojskową w formacjach uzbrojonych KM Policji Ł.;

- od 14 lutego 1983r. do 31 października 1989r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R.;

- od 2 listopada 1989r. do 31 maja 1991 r. w P.R.K.O.P. (...) w C.;

- od 1 czerwca 1991r. do 19 lipca 1992r. w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) Sp. z o.o. w C.;

- od 12 sierpnia 1992r. do 30 września 1992r. w Wytwórni Sprzętu Medycznego - Spółdzielnia Pracy w C.;

- od 2 października 1992r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w C..

W okresie od 23 lipca 1992r. do 17 sierpnia 1992r. odwołujący pobierał zasiłek dla bezrobotnych.

A. W. był zatrudniony w Hucie im. (...) w C., jako pracownik młodociany od 1 września 1968r. do 21 czerwca 1971r. Z dniem 2 września 1971r. podjął pracę na stanowisku pracownika transportu - dowozu wsadu, w Wydziale (...). Z dniem 23 czerwca 1974r. ubezpieczony został przeniesiony do Wydziału (...) na stanowisko sternika urządzeń wykańczalni. W okresie od 29 lipca 1974r. do

15 lipca 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, w której od 17 października 1974r. do 15 lipca 1976r. pełnił zastępczą służbę wojskową w formacjach uzbrojonych KM Policji Ł.. Po odbyciu służby wojskowej zgłosił się w dniu 9 sierpnia 1976r. do pracy, co zostało odnotowane przez dział kadr w piśmie Z1/75 z dnia 9 sierpnia 1976r. i w karcie obiegowej,

z zaznaczeniem, że zostanie zatrudniony w Wydziale (...). W dniu

13 sierpnia 1976r. odwołujący odbył szkolenie z zakresu bhp. Orzeczenie lekarskie o stwierdzeniu zdolności ubezpieczonego do pracy zostało wydane w dniu 20 sierpnia 1976r. Umowa o pracę z ubezpieczonym została podpisana w dniu 21 sierpnia 1976r. Z umowy tej wynika, iż A. W. został zatrudniony od dnia 23 sierpnia 1976r. na stanowisku sternika nożycy złomowej w Wydziale (...). Od 3 listopada 1981r. pracował w Wydziale (...) na stanowisku ślusarza remontowego. W Hucie im. B. B. ubezpieczony pracował do 31 stycznia 1983r.

Wnioskodawca otrzymał świadectwo pracy z dnia 14 maja 2013r., potwierdzające zatrudnienie w warunkach szczególnych. Pracę w powyższym charakterze wnioskodawca wykonywał stale, w pełnym wymiarze czasu pracy i nie był delegowany do innych zadań.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za zasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do uzyskania prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albowiem z dniem (...) osiągnął wiek 60 lat, nie jest członkiem OFE i według stanu na dzień 1 stycznia 1999r. posiada okres pracy w wymiarze ponad 25 lat, w tym ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy uznał ubezpieczonemu okres pracy w warunkach szczególnych w łącznym wymiarze 13 lat, 11 miesięcy i 12 dni, obejmujący zatrudnienie od 2 października 1992r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w C. oraz w Hucie im. (...) w C.. Od 2 września 1971 r. do

22 czerwca 1974r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie prace polegające na transporcie i dowozie wsadu, o których mowa w dziale III poz.11 Wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. nr 8, poz. 43 ze zm.). Następnie od 23 czerwca 1974r. do 28 lipca 1976r. stale i w pełnym wymiarze czasu, świadczył wyłącznie prace sternika urządzeń wykańczalni, wymienione w dziale III, poz. 12 w/w Wykazu A. Po odbyciu służby wojskowej od 23 sierpnia 1976r. do 2 listopada 1981 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu, prace wymienione w dziale III poz.11, wykazu A.

Brak podstaw do wyłączenia z okresu zatrudnienia w Hucie im. (...) w C., okresu odbywania przez odwołującego zasadniczej służby wojskowej. Dla kwalifikacji okresu służby wojskowej jako okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, należy bowiem stosować regulacje prawne obowiązujące w okresie odbywania tej służby.

Wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r. W jej ramach pełnił służbę zastępczą od 17 października 1974r. do 15 lipca 1976r. w formacjach uzbrojonych - KM Policji Ł.. W dacie powołania do służby wojskowej obowiązywały przepisy ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. z 1967r. Nr 44, poz. 220 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz.U. z 1968r. nr 44, poz. 318 ze zm.).

W myśl art. art. 108 ust. 1 w/w ustawy w brzmieniu obowiązującym w dacie powołania do zasadniczej służby wojskowej, okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych

z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy. Wg art. 108 ust. 3, warunkiem zaliczenia okresu odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia jest zachowanie terminów, o których mowa w art.

ust. 1 lub art. 107 ust. 1. Art. 106 ust. 1 stanowił, że Zakład pracy, który zatrudniał pracownika w dniu powołania do zasadniczej lub okresowej służby wojskowej, jest obowiązany zatrudnić go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz nie niżej opłacanym, jeżeli najpóźniej w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia. Niezachowanie tego terminu powoduje rozwiązanie stosunku pracy z mocy prawa, chyba że nastąpiło z przyczyn niezależnych od pracownika.

W dacie zakończenia służby wojskowej - 15 lipca 1976r., art. 108 ust. 1 powołanej ustawy, obowiązywał w następującym brzmieniu: czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. Przepis ten w odniesieniu do wersji obowiązującej w 1974r. zawężał podmiot zatrudniający pracownika. Z kolei art. 106 ust. 1 w brzmieniu obowiązującym w dniu 15 lipca 1976r. wskazywał,

że zakład pracy, który zatrudniał pracownika w dniu powołania do zasadniczej lub okresowej służby wojskowej, jest obowiązany zatrudnić go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub na stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia. Niezachowanie tego terminu powoduje wygaśnięcie stosunku pracy, chyba że niezachowanie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od pracownika.

W myśl § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin, żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub

w określonym zawodzie. Zakład pracy, który zatrudniał żołnierza w dniu powołania do służby wojskowej, jest obowiązany niezwłocznie zatrudnić go na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby żołnierz zgłosił powrót do zakładu pracy - § 2 ust.1.

Ubezpieczony po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, zgłosił w dniu 9 sierpnia 1976r. gotowość podjęcia pracy celem kontynuowania zatrudnienia na stanowisku sternika nożycy złomowej, czyli w terminie przewidzianym w § 2 ust.1 w/w rozporządzenia. Dział kadr odnotował zgłoszenie się odwołującego do pracy w piśmie nr Z1/75 z dnia 9 sierpnia 1976r.

i karcie obiegowej. Przed podjęciem pracy, w dniu 13 sierpnia 1976r. odbył szkolenie bhp. Badanie lekarskie zostało przez pracodawcę wyznaczone na dzień 20 sierpnia 1976r.,

co spowodowało, że faktyczne podjęcie pracy nastąpiło w dniu 23 sierpnia 1976r. Ubezpieczony zgłaszając się do pracy zachował wymagany 30-dniowy termin określony przez ustawodawcę, a faktyczne podjęcie pracy po 30 dniach od zakończenia służby wojskowej nastąpiło z przyczyn od ubezpieczonego niezależnych i nie wywołuje dla niego negatywnych skutków. Pracodawca uznał, że ubezpieczony zgłosił się do pracy

w wymaganym terminie, czemu dał wyraz w świadectwie pracy z dnia 31 stycznia 1983r. przyjmując ciągłość zatrudnienia od 2 września 1971r. do 31 stycznia 1983r.

W świetle powyższych przepisów, okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r., jest nie tylko okresem służby w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale także okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu § 3 i 4 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze.

Organ rentowy podnosił, że uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013r. sygn. II UZP 6/13, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ dotyczy innego okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej. Faktycznie okres odbywania służby wojskowej przez odwołującego (od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r.) i okres

opisany w powołanej uchwale z dnia 16 października 2013r. (od 23 kwietnia 1971r. do dnia 1 maja 1973r.), nie pokrywają się, ale obowiązujący wówczas (tj. przed 1 stycznia 1975r. i w dniu 15 lipca 1976r.) przepis art. 108 ustawy o powszechnym obowiązku obrony, zawierał te same zasadnicze przesłanki warunkujące możliwość zaliczenia okresu zasadniczej służby wojskowej, do „wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie”. Z kolei stan faktyczny przedstawiony w wyrokach Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 stycznia 2014r. III AUa 422/13 LEX 14307 i Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012r. II UK 265/11 LEX nr 1227192, jest adekwatny do stanu faktycznego niniejszej sprawy. W powołanym wyroku z dnia 24 maja 2012r. Sąd Najwyższy podkreślił, że w zakresie zatrudnienia, żołnierz czynnej służby wojskowej jest pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jeśli wykonywał ją w taki sam sposób (stale i w pełnym wymiarze czasu pracy) przed powołaniem do służby i do zatrudnienia tego powrócił po jej zakończeniu w przepisany terminie.

Ubezpieczony legitymuje się okresem pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu w warunkach szczególnych w wymiarze przekraczającym 15 lat (okres niesporny 13 lat, 11 miesięcy i 12 dni) i wykazany w niniejszym postępowaniu 1 rok, 11 miesięcy, 18 dni (od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r.) oraz spełnia pozostałe warunki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dlatego przysługuje mu prawo do żądanego świadczenia.

Apelację od tego wyroku wywiódł organ rentowy zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego przez ich błędną interpretację, a to art. 108 ust.2 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 1974 roku), i przyjęcie, że przepis ten dotyczył również zaliczenia służby wojskowej do pracy w warunkach szczególnych, odbywanej po 1 stycznia 1975r., naruszenie przepisów prawa materialnego przez ich niewłaściwe zastosowanie, a to art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2013 r. nr 1440 ze zm.) i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, w sytuacji niespełnienia przesłanki w postaci posiadania co najmniej 15-letniego stażu emerytalnego.

Wskazując na przytoczone zarzuty skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela także stanowisko Sądu I instancji co do możliwości zaliczenia ubezpieczonemu okresu służby wojskowej do stażu pracy w warunkach szczególnych wobec czego powtarzanie tej argumentacji w tym miejscu jest zbędne.

Odnosząc się natomiast do zarzutów skarżącego podnieść należy co następuje:

Po pierwsze niezasadne jest twierdzenie, że skoro Sąd Najwyższy przedstawił argumenty przemawiające za zaliczeniem okresu służby wojskowej do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku w okresie zamkniętym (przepis art.108 ust.1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL w brzmieniu pierwotnym, czyli obowiązującym do dnia 31.12.1974r.) to wobec tego zaliczenie ubezpieczonemu okresu służby odbywanej w latach 1974-1976 nie jest możliwe.

Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 16 października 2013r., sygn. akt III UZP 6/13 odnosiła się bowiem całościowo do możliwości zaliczenia okresu zasadniczej służby wojskowej do stażu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na regulację ustawy o powszechnym... eksponując w samej treści uchwały okres, gdy przepis art. 108 obowiązywał w pierwotnym brzmieniu, jako że w tym okresie odbywał służbę ubezpieczony na tle, którego sprawy uchwała zapadła. W powoływanym uzasadnieniu Sąd Najwyższy przeanalizował jednak kolejne zmiany brzmienia ustawy o powszechnym ...wskazując, które z nich miały istotne znaczenie i jak wpłynęły na ocenę możliwości zaliczenia okresu służby wojskowej do stażu pracy w warunkach szczególnych. Stwierdzono wszak, że:

„Gdy chodzi o przepisy dotyczące powszechnego obowiązku obrony, uwzględniając stan faktyczny sprawy, w której przedstawiono rozpoznawane zagadnienie prawne (wnioskodawca odbywał służbę wojskową w okresie od dnia 23 kwietnia 1971 do 1 maja 1973r.) podstawowe znaczenie ma pierwotne brzmienie ustawy, obowiązujące od jej wejścia w życie do 1 stycznia 1975r. Zgodnie z obowiązującym wówczas art. 108 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony (Dz.U. z 1967r. Nr 44, poz. 220), okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zaliczał się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby albo w tej samej gałęzi pracy. Przepis art. 106 ust. 1 tej ustawy wskazywał, na obowiązek pracodawcy, który zatrudniał pracownika w dniu powołania do zasadniczej służby wojskowej, do zatrudnienia go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub na stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia(...). Szczegółowe zasady zaliczenia zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia zostały uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin, które w § 5 ust. 1, wskazało, że pracownikowi, który podjął zatrudnienie po odbyciu służby, zaliczało się okres odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w danym zakładzie lub gałęzi pracy oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Rozporządzenie to zostało uchylone z dniem

1 września 1979r. przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 września 1979r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz.U. Nr 21, poz. 125). W uzasadnieniu powołanego wyżej wyroku (I UK 126/09), Sąd Najwyższy zauważył również, że „Przepis art. 108 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony został nieznacznie zmieniony z dniem 1 stycznia 1975r. przez art. X pkt 2 lit. c ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 142 ze zm.) i zgodnie z jego nowym brzmieniem, czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wliczał się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. Poważniejsza zmiana nastąpiła w brzmieniu przepisów ujętym w tekście jednolitym (Dz.U. z 1979r. Nr 18, poz. 111). Zmianie uległa numeracja poszczególnych jednostek redakcyjnych ustawy, a także brzmienie niektórych przepisów. W myśl art. 120 ust. 1, pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od zwolnienia z zasadniczej lub okresowej służby wojskowej podjął pracę, czas odbywania służby wojskowej wliczał się do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął pracę,

w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z Kodeksu pracy oraz przepisów szczególnych. Jednocześnie pracownikowi, który podjął pracę lub złożył wniosek

o skierowanie do pracy po upływie trzydziestu dni od zwolnienia ze służby wojskowej, czas odbywania służby wliczał się do okresu zatrudnienia tylko w zakresie wymiaru urlopu wypoczynkowego i wysokości odprawy pośmiertnej oraz uprawnień emerytalno-rentowych (art. 120 ust. 3). (...). Pomimo kolejnych, licznych zmian redakcyjnych ustawy o powszechnym obowiązku obrony, w dalszym ciągu obowiązywało zawarte w art. 120 ust. 1 i 3 ustawy „wliczanie” okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień emerytalno-rentowych. Zostało ono usunięte dopiero

z dniem 21 października 2005r. Wówczas wszedł w życie art. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz

o zmianie ustawy o służbie zastępczej (Dz.U. Nr 180, poz. 1496), który nadał nową treść między innymi art. 120 ust. 3 ustawy. Zgodnie z tym brzmieniem, które obowiązuje do chwili obecnej, pracownikowi, który podjął pracę po upływie trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej, czas odbywania tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem uprawnień przysługujących wyłącznie pracownikom u pracodawcy, u którego podjęli pracę”.

Odnosząc te uwagi do sytuacji ubezpieczonego, który odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 29 lipca 1974r. do 15 lipca 1976r., czyli pod rządem art.108 ustawy o powszechnym ... w brzmieniu obowiązującym od 1.01.1975r. i pod rządem rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (bo ono utraciło moc dopiero we wrześniu 1979r.) stwierdzić należy, że Sąd I instancji w pełni zasadnie uznał, że skoro ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych przed powołaniem do służby wojskowej, a po zakończeniu służby wojskowej w terminie 30 zgłosił swój powrót na poprzednie stanowisko pracy i został ponownie na nim zatrudniony to należało zaliczyć mu okres odbywanej służby wojskowej do okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/SSA Marek Żurecki /-/SSA Jolanta Pietrzak /-/SSA Marek Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM